

Бий Бий Бий барабани турфен!
 Сигнал за
 бай сорж
 Хвърляй
 гави:
 Бурята:
 и савица
 Бий Бий
 ти - бу

...мбати избух-
 ...тървем
 ...тонки отъ
 ...муде муди
 ...би, камба-

Илюстрации: автопортрет на Гео Милев и ръкописи на неозаглавено неовбо стихотворение в проза, писмо до Емил Верхарн, стихотворението „Великден“, страница от „Литературни статии“.
 Illustrations: a self-portrait of Geo Milev, manuscripts of his untitled prose poem, a letter to Emile Verhaeren, and his Velikden poem, a page of Literary Articles.

Българската народна банка изказва благодарност на Националната библиотека „Св. св. Кирил и Методий“, на къщата музей „Гео Милев“ и на наследниците на поета за предоставените изображения.
 The Bulgarian National Bank gratefully acknowledges the St. St. Cyril and Methodius National Library, the Geo Milev's museum house and Geo Milev's heirs for provided images.

125 години от рождението на Гео Милев

Медна възпоменателна монета от серията „Български творци“ Емисия на БНБ

125 Years since the Birth of Geo Milev

Copper Commemorative Coin of the Bulgarian Artists Series
 BNB Issue

БЪЛГАРСКА НАРОДНА БАНКА BULGARIAN NATIONAL BANK

Гео Милев (Георги Милев Касабов, 1895–1925) е роден в днешния град Раднево в семейството на учителите Анастасия и Милю. Първото си стихотворение публикува 12-годишен във в. „Славейче“ и до края на краткия си, но плодотворен живот пише стихотворения, поеми, публицистика, критика, есеистика, превежда от няколко езика поезия и драматургия, съставя сборници и антологии, рисува и поставя театрални спектакли.

След гимназията в Стара Загора Гео Милев следва романска филология в Софийския университет (1911–1912), продължава образованието си във Философския факултет на Лайпцигския университет (1912–1914), учи английски език в Лондон и през 1915 г. се завръща в Стара Загора. Там списва и отпечатва т.нар. лирични хвърчащи листове с произведения на съвременни европейски поети и ръководи театрална трупа.

Мобилизиран в армията, през 1917 г. Гео е тежко ранен в боевете при Доѝран и губи дясното си око. В Берлин претърпява единадесет операции, като същевременно следи богатия културен живот в града.

Отново в България, Гео Милев издава сп. „Везни“ (1919–1922), трибуна на символизма и експресионизма в България. През 1920 г. издава първата си стихосбирка – „Жестокият пръстен“, и поставя на сцената на Народния театър в София пиесата „Мъртвешки танц“ на Аугуст Стриндберг. В книжка 7–8 на своето списание „Пламък“ (1924–1925) отпечатва знаменитата си поема „Септември“, посветена на въстанието от 1923 г. Властта конфискува тиража на книжката и забранява списанието, а на 14 май 1925 г. по Закона за защита на държавата Гео Милев е осъден на една година затвор, глоба от 20 000 лв. и лишаване от граждански и политически права за две години. На следващия ден е извикан в полицията „за справка“ и изчезва безследно. През 1954 г. в масов гроб край София (в Илиянци) са открити неговите останки, разпознати по изкуственото му око.

Основен представител на експресионизма в българската литература, отличен познавач и популяризатор в България на авангардизма в европейското изкуство, Гео Милев е пример за съчетаване на творческа и гражданска смелост.

Geo Milev, the *nom-de-plume* of Georgi Milev Kasabov, 1895–1925, was born in what is today the town of Radnevo in the family of the teachers Anastasiya and Milyu. His first poem, published at the tender age of 12 in the *Slaveiche* newspaper, marked the start of a short but intense lifetime's output of verse, poetry, publicism, literary criticism, essays, poetry and drama translations from several languages, poetry collections, anthologies, paintings, and theatre productions.

Completing school at Stara Zagora, Geo Milev read Romance Studies at the University of Sofia in 1911 and 1912, continuing his education in the Department of Philosophy at the Leipzig University (1912–1914). He then studied English in London before returning to Stara Zagora in 1915. There, he was to write and publish his lyric sheets with translations of contemporary European poetry, and to direct a theatre company.

Mobilised to serve in the Great War, in 1917 Geo was badly wounded at the Doyran front and lost his right eye. In Berlin, he underwent eleven operations, while also enjoying the rich cultural life in the city.

Back in Bulgaria, Geo published the *Vezni* journal, which between 1919 and 1922 became a tribune of Bulgarian symbolism and expressionism. In 1920, he published his first poetry collection, *Zhestokiat Prasten*, and produced August Strindberg's *The Dance of Death* at the Sofia National Theatre. In issue 7–8 of his *Plamak* journal (1924–1925), Geo published his fabulous poem *Septemvri* dedicated to the 1923 September Rising. The authorities confiscated and banned the journal. Having been charged under the Defence of the Realm Act, on 14 May 1925 Geo Milev was sentenced to a year's imprisonment, fined 20,000 levs, and deprived of civic and political rights for two years. The following day he was summoned, ostensibly to help police with enquiries, only to disappear without trace. In 1954, his remains were found in a mass grave at Ilientsi near Sofia, being recognised because of the glass eye.

Literary Expressionism's major Bulgarian representative and a masterful *cognoscente* and promoter of European *avant-garde* art, Geo Milev also serves an example of the fusion between creativity and civic valour.